

Carteles anunciadores de las Fallas de 1948

El que mereció el primer premio, está firmado por Gil. El segundo, con el seudónimo Duxant, debido al ingenio de Antolí Candela, aunque realizado en colaboración

Sommi realitat...

Mon sommi de l'atra nit
no, fon gens estrafalari:
La fulla d'un calendari
19-3-48.

Valencia era un esclafit
de giques, capolls de fiors;
de gics jovers bullidors,
de trons, música, poesia,
d'un somriurers d'alegria
en uns cors reblits d'amors.

Lo pit, s'eixamplá veent
tal paradís en la terra.
Semetjaba alló una guerra
sen riu de pau i content...

Jo me sumí a la corrent
i en ella em deixí arrastrar,
i com tots, al estallar
de goig, cridá fort lo pit:
¡19-3-48!

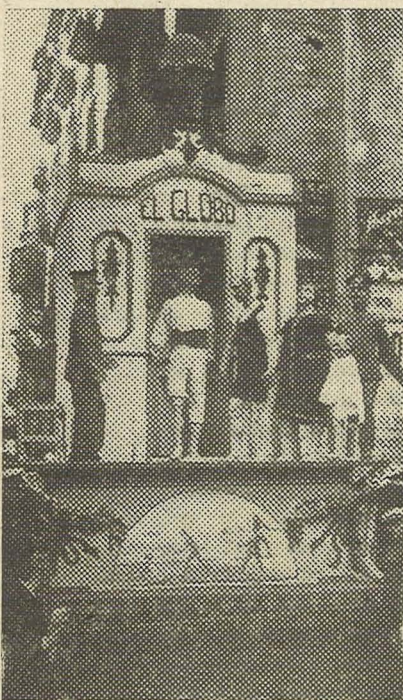
VALENCIA, ¡deus despertar!

I continuava la gent
anant d'una a l'atra part,
admirant prodigis d'art
surts de terra, cara al vent...

La gilladisa, inclement,
m'atormentaba el oit,
i al soroll de tant de crit
me despertí... I com sumari,
viu que'm día el calendari:
¡¡19-3-48!!

J. Calatayud Bayá

Lo que va de ayer a hoy

Nuestras fallas de antaño

Falles sagrades

I

El Jesuset feia falles
per a la cola escalfar
i un grapat de borumballes
sempre havia de cremar.

I quan la falleta ardia,
satisfet, feia un somris
ple de la sana alegria
que es recull al Paradís.

II

Está la Verge en la cuina
per anar fent el menjar;
ha de torrar pa i cecina
i encén el foc en la llar.

Vora el foc el pa s'ablama,
la carn es torra al caliu.
S'eieva en la llar la flama
mentres la Verge somriu.

III

Sant Josep crema savina,
crema argilaga i romer.
Es nit de fred i boirina
i d'escalfar-se al recer.

La Familia Sagrada
ret del flameig l'escalfor
i als llavis porta enganxada
la flor —somris— de l'Amor.

Carles Salvador